

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

תוכס לש ינש ליל בירעמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

מעריב ליל שני של סכות.

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende u. f. w.

<p>יְחַבְּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְהַפְאֵר וַיְתְרוֹמֵם וַיְחַנְּשֵׂא שְׁמוֹ שֶׁל כָּלֵךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֵלֹו לְרִכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֵלְזוּ בְּפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל-בְּרִכָּה יִתְהַלֵּךְ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:</p>	<p>בְּרָכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ: בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף אֶת-</p>
---	--

הַזְּמָנִים וּמְסַדֵּר אֶת-הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה
וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹוךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

Am Abend wird von gestern gesagt.

ס"כנוס סמוס יחאל בר יצחק.

Es freuen sich an ihren Festen die Freunde (Gottes) und Geliebten sieben Tage im Schatten der Sukkah zu weilen. Sie ergößen sich darin in vielerlei Beziehungen; die Geliebten beobachteten ihre Vorschriften Tag und Nacht. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

יְשֻׁמְחוּ בְּחַגֵּיהֶם יְרִידִים
וּנְעִימִים. חֲסוֹת בְּצֵל סֻכָּה
שִׁבְעַת יָמִים. יִתְעַנְּגוּ בָּהּ
בְּמִיַּי מִטְעָמִים. אֱהוּבִים ו
מְצוֹתֶיהָ מְקִימִים לֵילוֹת
וַיָּמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה
וּמְצוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל-כֵּן יי

אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח
בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאַהֲבַתְךָ אֶל־תִּסֹּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

Mit Gefängen, Lob-
liedern und großer Freude jubeln
sie sieben Tage nach Vorschrift
des Gesetzes. Ihre Opfer, die
sie nach vorgeschriebener Ord-
nung darbringen, nimmst Du
wohlgefällig auf. Gelobt seist
du, Gott, der liebet sein Volk
Israel!

בְּרַנֵּן וְהִלֵּל וְחַדְוָה רַבָּה.
יִצְהָלוּ כָּל־שִׁבְעָה כְּדַת
הַכְּתוּבָה. חֲגִיגוֹתֵיהֶם
וּשְׁלֵמוֹתֵיהֶם וּפְרִיָהֶם לְקַרְבָּה.
קַרְבָּנוֹתֵיהֶם וְעוֹלוֹתֵיהֶם
יִרְצוּ בְּאַהֲבָה: כְּרוּךְ אַתָּה
יְי אֱוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יסיד לוונק אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹרַת עַד־יָרֶךְ וְהָיוּ לְטַשְׁפַּת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לֵבְבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטְר־
אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ

וַיִּצְהַרְרָהּ: וְנָתַתִּי עִשָּׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ
 וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרְהוּ
 אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצֹר אֶת־הַשְּׂמִימִם וְלֹא־יְהִי מִטָּר
 וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם אֶמְהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם
 אֶתְכֶם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ לְטֹמֵשׁת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמַדְתֶּם אֶתְכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם דְּדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְכוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי
 בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לנרף אלהיכם לאמת אכן יתן ריוח ועט טלל יזלע סלל"ג.

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
זוּלָתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מְלָכִים. מַלְכֵנוּ
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם
בְּמוֹל וּלְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד־אִין הַקָּר. וְגַסְלָאוֹת
עַד־אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ.
הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.
הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נַסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹרַת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמְּכַה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף.
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנָיו
גְבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה:

אנו Ihr frönt und ver-
herrlicht Ihn durch Befolgung
der Vorschriften, wenn ihr am
Laubhüttenfeste euch wohnlich
dort einrichtet. Am ersten Tage
sollt ihr vier Pflanzenarten
nehmen, um den Segen des
Regens herbeizuführen, am
Laubhüttenfeste.

Auch am zweiten Tag, zum
Andeuten des Wassergießens
der tiefen, wasserreichen Quellen,
am Laubhüttenfeste.

Eine Tagreise weit (um Jeru-
salem) brachten sie die Lese
unter Gefängen, um die Markt-
plätze zu Jerusalem damit zu
schmücken, am Laubhüttenfeste.

In zahlreicher Menge wallten
sie hinauf nach Zion unter

ע"ס א"ב
אָנוּ בַמִּצּוֹת וְאֶדְרוּ. תִּשְׁבּוּ
בְּעֵין וְתַדּוּרוּ. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
בְּרֵאשׁוֹן תִּקְחוּ אַרְבַּעַת
מִיָּנִים. לְרִצּוֹת עַל מֵי
עַנְנִים. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
גַּם בַּשָּׁנִי רָמּוּ לְנִסּוֹךְ הַמַּיִם
לְעֶרְהָ. תַּהוּם אֶל תַּהוּם
קוֹרָא. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
דָּרָךְ יוֹם רְבִיעִי לְהַעֲלוֹת
בְּשִׁירוֹת. לְעֵטֶר שׁוּבֵי
יְרוּשָׁלַיִם בַּפְּרוֹת.
בְּחַג הַסִּבּוֹת:
הַמּוֹנִים עָלוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

Psalmen-Begleitung, am Erntefeste, nach dem Kreislauf des Jahres, am Laubhüttenfeste.

Dort auch feierten sie mit großer Freude das Freudenfest des Wassers schöpfens am Laubhüttenfeste.

Sie stimmten Lieder an und Gesänge zu Seiner Verherrlichung, mit Begleitung von Instrumenten am Laubhüttenfeste.

Alle drückten ihre Freude aus durch Gesang sammt der Blüthe der Priester-Anaben, den Kelch in ihren Händen, der dreißig Lug (Maas) enthielt, sprangen und hüpfen sie am Laubhüttenfeste.

Die Schriftgelehrten und Weisesten der Gemeinde gingen ihnen in der Weise voran. Die Priester und Leviten muscirten, die Frommen und Angesehensten der Gemeinde hüpfen im Tanze, am Laubhüttenfeste.

Für die Frauen, abgesondert von den Männern, als Zuschauerinnen, waren besondere Anstalten getroffen. Viele Lustbarkeiten fanden dort statt, besonders bezeichnend waren die Tänze, am Laubhüttenfeste.

בַּחַג הָאֲסִיף תְּקִיפֶת
הַשָּׁנָה. בַּחַג הַסְּבֹת:

וְשֵׁם חוֹנָנִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
שִׂמְחַת בֵּית הַשְּׂוֹאֲבֵר.
בַּחַג הַסְּבֹת:

זְמִירוֹת וְנִגְיֹנוֹת לְהַעֲלִיל.
בְּכָלִי שִׁיר וּבְחָלִיל.

בַּחַג הַסְּבֹת:
חָדִים כָּלֶם בְּנִגְיָה. עִם
יְלָדִים פָּרְחֵי כְהֻנָּה.

בַּחַג הַסְּבֹת:
שׁוֹעֲנִים וּמְקַפְצִים קְדָלוֹג.
וּבִידֵיהֶם כַּיָּדַי שֶׁמֶן שֶׁל
שְׁלֵשִׁים לוֹג. בַּחַג הַסְּבֹת:

יֹדְעֵי דָת וְחַכְמֵי עֵדָה.
מְרֵאִים לְפָנֵיהֶם קְדָה.
בַּחַג הַסְּבֹת:

כְּהֻנִים וְלוֹיִם מְצַלְצְדִים.
וּמֹוֹדִים. הַחֲסִידִים וְאַנְשֵׁי
מַעֲשֵׂה מִרְקָדִים.

בַּחַג הַסְּבֹת:
לְאַנְשֵׁים | מִן הַנְּשִׁים
לְהַפְרִישֵׁם. מִתְקַנִּים תְּקוּן
גְּדוֹל שֵׁם. בַּחַג הַסְּבֹת:

מַרְבִּים הָיוּ בְּשִׂמְחָהּ וּבְצִלְצוּלִים. מֵהַיָּפוּ פְּעָמַיִךְ
בְּנַעֲלִים. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

Sieben Palmzweige schwan-
gen sie bei ihren Preisgefängen,
nach den sieben Provinzen zum
Andenken des Tempels, am
Laubhüttenfeste.

Das Laubhüttenfest war vor-
geschrieben für alle Bewohner,
damit die Nachkommen auch
wissen die Bedeutung des Laub-
hüttenfestes.

עֲדוּנִים לְהוֹזֹת שֶׁבַע בְּצִל רַעֲנָנִים. סִימֵן לְשִׁבְעָה
עֲנָנִים. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

פָּחִים לְהֵצֵן לְהִבָּה וְשָׂרֵב. וְסִכָּה תִּהְיֶה לְצִל
יוֹמָם | מֵחֹרֵב. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

Schutz und Schirm waren
Hütten vor der brennenden Hitze
des Tages; alle bargen sie sich
vor den Sonnenstrahlen; jeder
Eingeborne in Israel saß in
Laubhütten.

Mögen Widersacher Deine
Pflichten abstreifen, Dich nicht
ehrfürchten, du und deine ganze
Familie, sollt ihr euch freuen am
Sukkotfeste.

Mögen die Vornehmen sich
in ihren Aengsten berathen,
Israel soll sich freuen, durch
Gefänge und Frohsinn am
Laubhüttenfeste.

Sieben Tage sollen sie den
Namen Seiner Majestät ver-

נוֹטְלִים לְוָרֵב שִׁבְעָה
בְּהַלּוּלִים. זָכַר לְמִקְדָּשׁ
לַעֲשׂוֹת בְּגִבּוּלִים.

בְּחַג הַסִּכּוֹת:

סִכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל-
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ
דוֹרוֹתֵיכֶם. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

עֲדוּנִים לְהוֹזֹת שֶׁבַע בְּצִל רַעֲנָנִים. סִימֵן לְשִׁבְעָה
עֲנָנִים. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

פָּחִים לְהֵצֵן לְהִבָּה וְשָׂרֵב. וְסִכָּה תִּהְיֶה לְצִל
יוֹמָם | מֵחֹרֵב. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

צִלְתָּהּ לְרַגְזֵי מַלְהֵט וּדְסִכּוֹת.
כָּל-הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל
יֵשְׁבוּ בַּסִּכּוֹת. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

קָמִים יִגְתְּקוּ מוֹסְרוֹת
דִּירָאָתְךָ. וְשִׂמְחָתְךָ אֶתְּךָ
וּבֵיתְךָ. בְּחַג הַסִּכּוֹת:

רוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד מְרוֹב
אֲנָחָה. וְכָל-יִשְׂרָאֵל יֵשִׁישׁוּ
בְּהִלָּל וּבְשִׂמְחָה.

בְּחַג הַסִּכּוֹת:

שֵׁם הַנִּכְבָּד שִׁבְעָה לְהִדְרָה.

herrlichen, mit dem Palmzweig und der Frucht des herrlichsten der Bäume am Laubhüttenfeste.

Danklieder sollt ihr Ihm anstimmen und das ganze Hallel absingen am Laubhüttenfeste.

יְיָ Deine seltene Gnade aber sei an jedem Tage durch Gesänge zu verkünden, Deine unendliche Vätertreue jede Nacht zu rühmen, Deinen Namen, Allmächtiger, wollen wir in Ewigkeit verherrlichen.

מִי כַמְכָה בְּאֱלִים יְיָ מִי כַמְזֻכָּה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלָּא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי מֹשֶׁה:

כַּסְּי פַּסְכוּסִים יַחֲיִאל בַּר יִצְחָק יִגְדַּל.

יּוֹפִי Durch Wolken schüttest Du die Erlösten, Deine Majestät war eine Decke über ihnen, zu ihrem Schutze. Sie huldigten Deiner Einheit und Majestät wie Wanderer über Meeresswogen, und benedeieten Deinen Namen, wie Himmelschöre. „Dieses ist der Fels unseres Heils“ riefen sie und sangen allefammt:

יּוֹפִי עֲנֵנֶיךָ סִבְבֹתָ עֵרָה גְּאֻלִּים. חֲפַת כְּבוֹדְךָ פָּרַשְׁתָּ עֲלֵיהֶם לְהִוּוֹת סְלוּלִים. יַחְדוּךָ וּפְאֲרוּךְ כְּעוֹבְרֵי גְלִים. אִזּוּ לְשִׁמְךָ שָׁבְחוּ בְנֵי אֱלִים: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיְגַאֲלוּ מִיַּד חָזַק מִמֶּנּוּ:

בְּנֵה Erbaue und richte wieder auf die verfallene Hütte (den

בְּנֵה סִבְתְּךָ וְהִקַּם הַנְּפוּלָה

Tempel) stelle ihre Grundfesten wieder her und führe sie auf zur Dauer. Weide Deine Schafe (Israel) wieder in Deinen Wohnungen, und zeige Wohlgefallen, wie in den Tagen der Vorzeit, an ihren Dank- und Brandopfern. Gebenedeit seist Du, Ewiger! König! Israels Fels und Erlöser.

יְסוּדוֹתֶיהָ לְשִׁתָּת וְלִבְנֵיהָ
עַל־תְּקֶהָ. צֹאנְךָ קְרַעוֹת
עַל מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ לְהַנְחִילָהּ.
חֲפוּיִן בְּמִקְדָּם וּבְחֵי צֶדֶק
וְעוֹלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
צִיר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְּׂכִיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים.
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקַּנֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּי שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:

Wer die heilige Verkündigung liest und beachtet, empfängt einst seinen Lohn in Zukunft. Feste und stolze Schilder umschließen ihn, und der Allgütige selber, wird ihn in Seinen Schutz aufnehmen.

קוֹרֵא מִקְרַא־אֲדִי-קֶדֶשׁ
וּמְשֻׁמְרוֹ. יִקְבֵּל לַיּוֹם הַבֹּא
שְׂכָרוֹ. גְּאוּהָ אֶפִּיכֵי מַגִּינִים
סְגִירוֹ. הוֹד לְמַלְאוֹת לוֹ
בְּשִׁכּוֹת עוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קֹדֶשׁ

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.

מעריב ליל שני של סבות

וּמְבִיא גּוֹאֵל לְכַנֵּי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר
וְמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי כְּגֹן אֲבֹרָהּם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּהֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסִירִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה רַמְתִּים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקַדְוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בְּנוֹ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ: C

Wenn der zweite Festabend an מצאי שבת fällt, sagt man dieses.

וּתְוַדִּיעֵנוּ Du hast uns offenbaret, Gott, unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor dir; du hast uns befehret wie wir halten und beobachten sollen deine Satzungen nach deinem Willen; du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feierstunden zur innigen Herzensergebung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbath's Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werkstage, die Heiligkeit des Sabbath's und die Heiligkeit des Festes hast du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets ge-

C וּתְוַדִּיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת
מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמִידֵנוּ לְעִשׂוֹת
חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְתַתְּנֵנוּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתַנְחִילֵנוּ
זְמַנֵּי שָׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי
גְּדֻבָּה. וְתוֹרֵישָׁנוּ קְדֻשַׁת שְׁבֻת
וְכַבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגֵּל. וְתַבְדִּיל
יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.
בֵּין קְדֻשַׁת שְׁבֻת לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלְתָּ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קְדֻשַׁת. הַבְּדִלְתָּ

וּתְתִין לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה זְמַן
 שִׂמְחָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָרְזֵנוּ וּפְקֹדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קְפִיָּה לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְכָרֶכֶה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים הוּם וְחַנּוּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מֶלֶךְ הַגּוֹי וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: קֹדֶשׁנוּ בְּמִצִּיתֶךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
 שִׁבְעֵנוּ מִטִּיבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעֲבֹדְךָ בְּאֵמֶת וְהַחֲיֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
 שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מְגִן יְשׁוּעָנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה

heiligt. Du hast getrennet und ge-
 schieden und geheiligt dein Volk
 Israel in deiner Heiligkeit.

וְקֹדֶשׁ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ: וְתַתֵּן לָנוּ

לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בִּידְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרֹר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ. מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂי יְתָרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרֵתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִצָּחָה
לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מִלְּךָ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יַעַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי בְּמִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְּדוּם וּנְפֹשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הִפֵּר
עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְיָךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כִּדְשֵׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמְיָךָ וְעַנְיֵי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּזּוֹן לְבָבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן כִּלְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּפְנֶה בֵּית דְּמִקְדָּשְׁךָ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיָרֵאֵחַ כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִית
וְעָרְבָה לֵי מְנַחַת יְהִיָּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִית: קְדוּשַׁת שָׁמַיִם

וְעֵתָה יִגְדֵל־נָא כַח אֲדָנֶי בְּאִשְׁרֵי דְבִרְתָּ לְאִמֵּי: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה:

יְתַגְבֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מְלָכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזָמַן קָרִיב. וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֵךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵךָ

מעריב ליל שני של סכות

דְּקוּדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. קְבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Borb. תְּתַקְבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבּוּהוֹן דִּי כְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Borb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. עֲזְרֵי מַטֵּם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Borb. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קִידוּשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל-עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו.
וְתַתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְעִשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. וְמִן
שִׂמְחַתְנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי
בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קְדָשָׁת מִכָּל-הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי
קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְבֹרָךְ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

Wenn der zweite Festabend an שבת מוצאי fällt, werden auch diese zwei ברכות gesagt.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt der das leuchtende Feuer hat geschaffen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der da scheidet zwischen Heiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, zwischen Israel und den Völkern, zwischen dem siebenten Tage der Ruhe und den sechs Werktagen. Zwischen der Heiligkeit des Sabbath's und der Heiligkeit der festlichen Tage hast du die Scheidung gemacht wie du den siebenten

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבבולת. ואת יום

Tag vor den sechs Werktagen geheiligt hast. Du hast geschieden und geheiligt dein Volk Israel in deiner Heiligkeit. Gelobt seiest du, Gott, der geschieden zwischen Heiligem und Heiligem!

הַשְׁבִּיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קְדֻשָּׁתְךָ. הַבְּדִלְתָּ וְקְדַשְׁתָּ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשְׁתְּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי המבדיל בין קדש לקדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַיְּהוּ:

עלינו לשבח | לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגזר לנו ככל-המונים: ואנחנו בורעים ומשפתחים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים | ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב בתורתו וידעת היום והשבת אל-לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים | ממעל ועל-הארץ מתחת אין עוד:

על-כן | נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלוים | מן-הארץ. והאלילים פרות יפרתון לתקן עולם במלכות שדי. וכל-בני בשר יקראו בשמך להשנות אליך כל-דשעי-ארץ. יפירו וידעו כל-יושבי תבל. פי-ך תכרע כל-ברך תשבע כל-שון. לפניה יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם | את-עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד | ותמלוך בכבוד: כפתיב בתורתך יי | ומלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על-כל-הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קריש יתום. ארון עולם.

